

[Larsen (Bjerre).]

Lovforslag trække Linierne op, saa at Forhandlingerne i Udvalget, som jo i Øjeblikket er afbrudt, eventuelt af den Grund skulde lide noget Skaar, naar de atter bliver genoptaget. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa en Omtale af Underændringsforslaget.

Derimod vil jeg gerne fastslaa, at noget hidtil ukendt har fundet Sted her. Flertallet i Landstingets Finansudvalg har afvist den Bevilling, der Gang paa Gang er givet under de skiftende Ministre op igennem Aarene. Lovforslaget her er Forslag til en midlertidig Lov for et Aar, tillige med en Bemyndigelse for Landbrugsministeren til ved Indkøb af Jord for Jordfondens Midler at følge den hidtidige Praksis, saa at Ansøgerne frit kan vælge. Dette slaar Mindretallet imidlertid over Ende for at indføre nogle hidtil ukendte og nye Bestemmelser i den midlertidige Lov.

Jeg vil gerne spørge Mindretallet Venstre, hvilken saglig Begrundelse der haves for ikke at kunne gaa med til den af Landbrugsministeren foreslaaede Ændring, som er tiltraadt af Flertallet, og som kun ønskes for et Aar. Det forekommer mig nemlig, at Venstres Stilling i hele dette Spørgsmaal er noget blottet for saglige Argumenter, og at det hele er en politisk Aktion.

Store Dele af Befolkningen staar ganske uforstaaende overfor, at den nu gennem mange Aar fulgte Linie skal brydes. Der hersker fuld Tilfredshed med de hidtil kendte Former og ikke mindst med Reglerne for Udstykning af offentlig Jord. Overmaade mange forstaar ikke, at Venstre vil bryde med det, som Partiet er gaaet ind for for ikke saa mange Aar siden.

Nu vel, det maa Mindretallet jo om, og fastholdes Underændringsforslaget, kan vi jo nok ordne det saaledes i dette høje Ting, at det gaar endda; saa kan jeg jo tænke mig, at Mindretallet nærer Tillid til det andet høje Ting, hvis det bliver forkastet her, og man har jo desværre før set, at Tilliden ikke er blevet skuffet dér. Og skulde det nu gaa saadan med Lovforslaget, at Venstre ikke blev skuffet i Tilliden til det andet høje Ting, saa maa de Partier, der skaber Situation, tage Ansvar, og det er jo netop de Partier, der har det spinkle Flertal i Landstinget.

Jeg vil gerne til Slut minde om, at der for snart et Aar siden var en Valgdag, og denne Dag satte vel nok sine Spor. Jeg antager da ikke, at Oppositionspartierne har glemt den endnu. Selv om noget tyder paa, at Venstre har ondt ved at huske den og endnu føler sig som det Parti, man skal

bøje sig for, maa Venstre alligevel indrette sig paa de Vilkaar, som Valgdagen gav.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale at stemme imod Venstres Underændringsforslag og at stemme for de af den højtærede Minister stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag.

Madsen-Mygdal: Jeg skal allerførst til det Forslag, her foreligger til anden Behandling, altsaa Forslag om Forlængelse af Loven om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924 — det er den saakaldte gamle Husmandslov — sige, at dette Lovforslag er vi fra Venstres Side rede til at gennemføre i den Skikkelse, hvori Ministeren oprindeligt har fremsat det i Rigsdagen uden de ejendommelige Betingelser, som han nu senere har fundet paa at knytte til Forslaget. Altsaa, hvis Ministeren ønsker Forslaget gennemført, saadan som han har fremsat det paa Rigsdagen, har han vore Stemmer dertil.

Dette betyder imidlertid ikke, at vi ikke kunde ønske Ændringer i Forslaget. Tværtimod. Vi har i Udvalget, hvor ogsaa dette Lovforslag er behandlet, stillet Forslag om Ændringer, som vi anser for i høj Grad tiltrængte, og det er ikke ubekendt for Offentligheden, at der er stillet saadanne Forslag i Udvalget, hvorigennem vi samler hele vor Jordlovgivning i et samlet Lovforslag med Regler baade for offentlig og for privat Udstykning. For den private Udstykning — og det er jo den, det drejer sig om her, det er den, den saakaldte gamle Husmandslov omfatter — har vi i Udvalget foreslaaet, at den første Ejer efter Brugets Oprettelse skal svare samme Jordrente, som Fæsteren af offentlig Jord skal svare, ud fra den Betragtning, at der bør være fuld økonomisk Ligestilling og absolut Valgfrihed for Ansøgerne med Hensyn til, hvad de selv vil foretrække.

Altsaa, denne Ændring i den Lov, der her foreligger til Forlængelse, ønsker vi i høj Grad gennemført, og vi vil under senere Forhandlinger sætte alt ind paa, at en saadan Ændring bliver gennemført, og eventuelt stille Forslag her i Tinget derom. Men vi har ikke fastholdt dette Ønske her, hvor det kun drejer sig om en midlertidig Forlængelse af Loven, og vi er altsaa villige til at afstaa fra ved denne Lejlighed at stille dette Ændringsforslag og rede til at stemme for dette Lovforslag, saaledes som Ministeren oprindeligt har fremsat det.

Og skønt vi anser det offentlige Fæste, som efterhaanden synes at være det eneste,